

ദനഹാകാലം വചന വീചിന്തനം

ദനഹാകാലം രണ്ടാം ഞായർ

യോഹ 1,1-18

**“ജവനേഷറ്റിയാണ്ടു ഞാൻ പറഞ്ഞത്,
എൻറ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ എനിക്കാൾ വലിയവനാണ്.”
മറ്റുജവനര തണ്ടുജക്കാൾ വലിയവരായി കാണുന്നവർക്കുമാത്രം
പറയാൻ സാധിക്കുന്ന അനുഗ്രഹദായകമായ വചനം!**

1-2 ആദിയിൽ വചനമുണ്ടായിരുന്നു; വചനം
ദൈവത്തോടുകൂടെയായിരുന്നു; വചനം ദൈവമായിരുന്നു.
അവൻ ആദിയിൽ ദൈവത്തോടുകൂടെയായിരുന്നു.

പിതാവിന്റെ ഏകജാതന്റെ മഹത്വം വിശ്വാസികൾ ദർശിക്കുന്നത് ഈശോയിലാണ്. ആ ഉത്ഥാനാന്തരവിശ്വാസമാണ് സുവിശേഷത്തിലെ ആദ്യവാക്യങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. ഈശോയുടെ സവിശേഷതയടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് ഏകദൈവവുമായുള്ള അവിടുത്തെ പ്രത്യേക ബന്ധത്തിലാണ്. മനുഷ്യനായി ഭവിച്ച വചനം സദാകാലം-സൃഷ്ടിക്കു മുമ്പുതന്നെ- ദൈവത്തോടുകൂടെയായിരുന്നു. സത്തയിൽ അവിടുന്നു ദൈവം തന്നെയാണ്. അതിനാൽ, ദൈവത്തെ വെളിപ്പെടുത്താൻ അവിടുത്തേക്കു സാധിക്കും.

വചനത്തിന്റെ മൂന്നാസ്മിത്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് ആദ്യത്തെ മൂന്നു വാക്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. 'ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു.' എന്നതിന്റെ അർത്ഥം, അനാദിമുതൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നെന്നാണ്. 'ആദിയിൽ ദൈവം ആകശത്തെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചപ്പോഴും' (ഉത് 1.1) വചനമുണ്ടായിരുന്നു. ആദിയിൽ വചനം വഴിയാണ് ദൈവം എല്ലാ സൃഷ്ടിച്ചത് (1.3). സമയത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ മാംസമായിത്തീർന്നത് ആ വചനമാണ്. മറ്റു വാക്കുകളിൽ, അനാദിമുതലുണ്ടായിരുന്ന വചനം സമയത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ എല്ലാം സൃഷ്ടിക്കയും സമയത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ മനുഷ്യനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അനാദിമുതലുള്ള വചനം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടല്ല. അതിനു വ്യക്തിപരമായ മൂന്നാസ്മിത്യമാണുള്ളത് (1 യോഹ 1.1; 2.13). വചനത്തിന്റെ മൂന്നാസ്മിത്യത്തെക്കുറിച്ചു പുതിയനിയമത്തിൽ വേറെയും പരാമർശങ്ങൾ ഉണ്ട് (ഫിലി 2.6; കൊറോ 1.15; ഹെബ്രോ 1.3). ഭൗമീകയീശോയുടെ ശക്തിക്കു നിദാനം ഈ മൂന്നാസ്മിത്യമാണ്. വചനവും ദൈവവും ഒന്നാണ് (10.30; 17.10). വചനത്തിനും ദൈവത്തിനും ഒരേ സത്തയാണുള്ളത്.

3 സമസ്തവും അവനിലൂടെ ഉണ്ടായി; ഒന്നും
അവനെക്കൂടാതെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

'വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെയായിരുന്നു' എന്നു പറയുമ്പോൾ, ദൈവം സൃഷ്ടിയിലും പുതിയ സൃഷ്ടിയിലും രക്ഷാകരപ്രവർത്തനങ്ങളിലും വചനം വഴി പ്രവർത്തിക്കുന്നെന്നു സ്പഷ്ടം. "ദൈവം പറഞ്ഞു; അതുണ്ടായി" (ഉത്പ 1; ഏശ 55.9-11; സങ്കീ 33.6). ദൈവം തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചെന്നു (സുഭാ 8.22-31), സൃഷ്ടികർമ്മത്തിൽ താനും ദൈവത്തോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നു, താൻ ഇസ്രായേലിൽ വാസം ഉറപ്പിച്ചെന്നുമാണ് (പ്രഭാ 24.3-4) ഉത്താനം പറയുന്നത്. ആ അവതരണരീതി അനുകരിക്കുന്ന യോഹന്നാൻ വചനത്തെ ഒരു സൃഷ്ടിയായല്ല, ദൈവമായാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. വചനം ദൈവത്തോടു കൂടെ ആയിരുന്നതിനാലാണ് അവിടുന്നു പിതാവിൽനിന്നു പറപ്പെടുന്നത് (8.43;

“ദൈവം തന്നെയായ
ഏകജാതനാണ്
അവിടുത്തെ
വെളിപ്പെടുത്തിയത്.”
(ക്രിസ്തുവിന്റെ
മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ
ലക്ഷ്യമാണിത്)

ദനഹാകാലം / രണ്ടാം ഞായർ / യോഹ 1,1-18

“വചനം മാംസമായി നമ്മുടെയിടയിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്തു മാംസം ധരിക്കുന്നത് മനുഷ്യൻ തന്റെ മഹത്വം സമ്മാനിച്ചു രക്തം നൽകുന്നതിനാണ്!”

13.3; 16.27; 17.8).

4 അവനിൽ ജീവനുണ്ടായിരുന്നു. ആ ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചമായിരുന്നു.

വചനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തത്വചിന്ത അവതരിപ്പിക്കാനല്ല, മനുഷ്യരക്ഷയെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കാനാണ് യോഹന്നാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അതിനാലാണ്, ജീവനെയും പ്രകാശത്തെയുംകുറിച്ചു അദ്ദേഹം പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. വചനം ജീവനും വെളിച്ചവുമാണ്. ജീവനെയും പ്രകാശത്തെയും ദാനമെന്നനിലയിൽ മാത്രമേ മനുഷ്യനു സ്വീകരിക്കാനാവൂ. തങ്ങളുടെ അസ്തിത്വത്തിനു കാരണം വചനമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി, വചനമാകുന്ന പ്രകാശത്തെ മനുഷ്യർ സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ, ലോകം അവനെ അറിഞ്ഞില്ല; സ്വന്തക്കാർ അവനെ സ്വീകരിച്ചില്ല (1.10). പ്രകാശം വന്നിട്ടും അന്ധകാരം മാറിയില്ല.

വചനത്തിനു മനുഷ്യരോടുള്ള പ്രത്യേക ബന്ധമാണ് ഈ വാക്യത്തിൽ കാണുന്നത്. പ്രപഞ്ചവസ്തുക്കൾ ആസ്തിത്വത്തിനു മാത്രമാണു വചനത്തോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, മനുഷ്യർ ജീവനും പ്രകാശത്തിനുംകൂടി അവിടുത്തോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടുനാണ് എല്ലാവരെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന വെളിച്ചം (1.9). ‘എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവർ ജീവന്റെ പ്രകാശമുണ്ട്’ (8.12). ഈശോ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാണ്.

5 ആ വെളിച്ചം ഇരുളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു; അതിനെ കീഴടക്കാൻ ഇരുളിനു കഴിഞ്ഞില്ല.

ഈ വാക്യം 9-ാം വാക്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. അനാദിമുതലുള്ള പ്രകാശം ലോകത്തിലേക്കു വന്നെങ്കിലും, സ്വന്തക്കാർ അവനെ സ്വീകരിച്ചില്ല (1,10-11). ‘സ്വന്തക്കാർ’ അർത്ഥമാക്കുന്നത് ഇസ്രായേൽക്കാർ മാത്രമല്ല, മനുഷ്യരെല്ലാവരെയുമാണ്. എന്നാൽ, ചിലർ വചനത്തെ സ്വീകരിച്ചു ദൈവമക്കളായിത്തീരുകയും അങ്ങനെ, ദൈവീകജീവനിൽ പങ്കുകാരാകുകയും ചെയ്തു. മനുഷ്യർ അന്ധകാരത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിലാണ് (3.19) പ്രകാശത്തെ നിരസിക്കുന്നത്. അന്ധകാരം ദൈവത്തിൽനിന്ന് അകന്നുകഴിയുന്ന പ്രകാശിതമല്ലാത്ത ലോകമാണ്, അന്ധകാരത്തിന്റെ മക്കളാണ് (8.14; 1 യോഹ 3.10). വചനം ലോകത്തിൽ സദാ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നെങ്കിലും, മനുഷ്യർ അതിനെ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല എന്ന കാര്യം അനുവാചകർക്ക് ഒരു മുന്നറിയിപ്പാണ്.

6 ദൈവം അയച്ച ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ പേരു യോഹന്നാൻ എന്നാണ്.

ഈ വാക്യങ്ങൾ വചനഗീതത്തിനിടയിൽ പിന്നീട് തിരുകിയെഴുതിയതാവാം. യോഹന്നാനെ ഈശോയുടെ മുന്നോടിയായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ വാക്യങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം (മർക്കോ 1.1 ...). 5-ാം വാക്യമനുസരിച്ച്, ഈശോ പ്രകാശമാണ്. യോഹന്നാനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യർ പ്രകാശമായി കരുതിയിരിക്കാം എന്ന സൂചനയാണ് 8-ാം വാക്യം നൽകുന്നത്. 6-ാം വാക്യം യോഹന്നാന്റെ പ്രവാചകവിളിയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. പ്രകാശമായ ഈശോയ്ക്കു സാക്ഷ്യം നൽകയാണു യോഹന്നാന്റെ ദൗത്യം. ആ സാക്ഷ്യത്തിനു അദ്ദേഹത്തെ നിയോഗിക്കുന്നതു ദൈവമാണ് (1.29,36). പ്രകാശത്തിനു സാക്ഷ്യം നൽകാനായി അയയ്ക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ്, വചനഗീതത്തിനിടയ്ക്ക് യോഹന്നാനെ രംഗപ്രവേശം ചെയ്യിക്കുന്നത്. ഈ വാക്യങ്ങൾ 19-ാം വാക്യത്തിനു മുമ്പ് യോജിച്ചുപോകുന്നതായിരുന്നു.

7-8 അവൻ സാക്ഷ്യത്തിനായി വന്നു - വെളിച്ചത്തിനു സാക്ഷ്യം നൽകാൻ; അവൻ വഴി എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കാൻ. അവൻ വെളിച്ചമായിരുന്നില്ല; വെളിച്ചത്തിനു സാക്ഷ്യം നൽകാൻ വന്നവനാണ്.

തന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതിനാൽ (1.15,27,30),

ദൈവവാക്യം / ദൈവത്തോടു യോഹന്നാൻ / യോഹന്നാൻ 11-18

“ആദിയിൽ
 വചനമുണ്ടായിരുന്നു;
 വചനം ദൈവത്തോടു
 കൂടെയായിരുന്നു;
 വചനം ദൈവമായിരുന്നു.”
 അവന്റെ പേരാണ്
 ക്രിസ്തു!

അദ്ദേഹം ഈശോയുടെ മുന്നോടിയാണ്. യോഹന്നാന്റെ സാക്ഷ്യം യഹൂദാധികാരികളെയും (1.19-24) ഇസ്രായേൽ മുഴുവനെയും (1.30) ശിഷ്യരെയും (1.35) ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ്. ലോകത്തിലേക്കു വന്ന പ്രകാശത്തിനു (1.9) അഥവാ, മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത വചനത്തിനു സാക്ഷ്യം നല്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗത്യം. യോഹന്നാൻ പ്രകാശം അഥവാ, മിശിഹാ ആയിരുന്നു എന്ന ചിന്താഗതിയെ ഈ വാക്യങ്ങൾ ഖണ്ഡിക്കുന്നു.

9 എല്ലാ മനുഷ്യരെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ വെളിച്ചം ലോകത്തിലേക്കു വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

“ലോകത്തിനേക്കു വരുന്ന എല്ലാവരെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന വെളിച്ചം ഉണ്ടായിരുന്നു” എന്നു പഴിഞ്ഞാ ബൈബിളിലും, “എല്ലാവരെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന വെളിച്ചം ലോകത്തിലേക്കു വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു” എന്നു ഗ്രീക്കുബൈബിളിലും കാണുന്നു. നാലും അഞ്ചും വാക്യങ്ങൾ അനാദിമുതലുള്ള നിത്യവെളിച്ചത്തെക്കുറിച്ചാണ് പ്രതിപാദിച്ചത്. ഈ വാക്യം അതിന്റെ തുടർച്ചയാകയാൽ, ലോകത്തിലേക്കുവരുന്നവർ മനുഷ്യരാണ്. ഈശോയെ ലോകത്തിലേക്കു വരുന്ന പ്രകാശമായി മനുഷ്യാവതാരത്തിനുശേഷമേ കാണാൻ സാധിക്കൂ (1.14). പ്രകൃതത്തിൽ, ലോകത്തിലേക്കു വരുന്നതു വെളിച്ചമല്ല, മനുഷ്യരാണ് എന്നു ധരിക്കയാവാം നല്ലത്. പോരെങ്കിൽ, ലോകത്തിലുണ്ടായിരുന്നു വെളിച്ചത്തെക്കുറിച്ചാണ് 10-ാം വാക്യവും പ്രതിപാദിക്കുന്നത്.

10-11 അവൻ ലോകത്തിലായിരുന്നു. ലോകം അവനിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും, ലോകം അവനെ അറിഞ്ഞില്ല. അവൻ സ്വജനത്തിന്റെ അടുത്തേക്കു വന്നു; എന്നാൽ, അവർ അവനെ സ്വീകരിച്ചില്ല.

ലോകം ദൈവവിരുദ്ധമായി നിലകൊള്ളുന്നതു സൃഷ്ടിയുടെ ഫലമായല്ല, മനുഷ്യരുടെ തിരുമാനത്തിന്റെ ഫലമായാണ്. ഈശോയെ നിരസിക്കുന്നതു വ്യാപകമായ അർത്ഥത്തിൽ, മനുഷ്യരെല്ലാവരുമാണ്; ക്ലിപ്തമായ അർത്ഥത്തിൽ യഹൂദരും.

12 തന്നെ സ്വീകരിച്ചവർക്കെല്ലാം, തന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം, ദൈവമക്കളാകാൻ അവൻ കഴിവു നൽകി.

കറുത്തതും വെളുത്തതുമായ ചിത്രങ്ങൾ ഒന്നുചേർന്ന് അവതരിപ്പിക്കുന്നത് യോഹന്നാന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. 12.37-43 വരെ വാക്യങ്ങളും വിശ്വസിക്കാത്തവരെയും വിശ്വസിക്കുന്നവരെയുംകുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. വിശ്വാസിക്കുന്നവർക്ക് ദൈവമക്കൾ എന്ന പദവി ഈശോ നല്കുന്നു (3.32) ദൈവമക്കളെന്ന പദവി വിശ്വാസികൾ ദാനമായി സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്, സ്വന്തമില്ലാത്ത നേടിയെടുക്കുന്നതല്ല (1 യോഹ 3.1). മാമ്മോദീസായിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന പുത്രപദവിയെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കാൻ സുവിശേഷകൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെന്നതിനു സൂചനയാണിത്.

13 അവർ ജനിച്ചതു രക്തത്തിൽനിന്നോ ശാരീരികാഭിലാഷത്തിൽനിന്നോ പുരുഷന്റെ ഇച്ഛയിൽനിന്നോ അല്ല, ദൈവത്തിൽനിന്നത്രേ.

മനുഷ്യർക്കു ലഭിക്കുന്ന “ദൈവപുത്രപദവി” മനുഷ്യപ്രവർത്തനഫലമല്ല, ദൈവപ്രവർത്തനഫലമാണ് (ആത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനം 3.6). അവർ ദൈവമക്കളായിത്തീരുന്നതു സ്വാഭാവികജനനത്താലല്ല, ആത്മീയജനനത്താലാണ്. ജഡവും രക്തവും പരുഷേച്ഛയും സ്വാഭാവികജനനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ജഡവും രക്തവും മനുഷ്യനാണ് (എഫേ 6.13=ഹെബ്രോ 2.14=മനുഷ്യൻ). അവരുടെ ജനനത്തിന് ഈശോയുടെ ജനനവുമായി സാമ്യമുണ്ട്. ചില കയ്യെഴുത്തപ്രതികളിൽ കാണുന്ന, “അവർ ജനിച്ചത്” എന്ന പ്രയോഗം ഈശോ

ദാനപാകാലം / ദൈവം തോയർ / യോഹ 11-18

“രേവതിൽ ജീവനുണ്ടായിരുന്നു. ആ ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചമായിരുന്നു.” ഇതുകൊണ്ടാണ് ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവനിയമവും ക്രിസ്തു ദൈവനിയമവും പ്രകാശിതമായത്!

യുടെ കന്യാജനനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

14 വചനം മാംസമായി നമ്മുടെയിടയിൽ വസിച്ചു. അവന്റെ മഹത്വം നമ്മൾ ദർശിച്ചു - കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞതും പിതാവിന്റെ ഏകജാതനേരതുമായ മഹത്വം.

വചനഗീതം ഇവിടെ പാരമ്യത്തിലെത്തുന്നു. അനാദിമുതൽ ദൈവീകമണ്ഡലത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നു വചനം (1.1) മാനുഷീകമണ്ഡലത്തിലേക്ക് വരുന്നു. ജഡം ധരിച്ചു മനുഷ്യനായി തീരുന്നു. 1,4,9,10 എന്നീ വാക്യങ്ങളിൽ 'ആയിരുന്നു' എന്ന ഭൂതകാലക്രിയയും 14-ാം വാക്യത്തിൽ 'ആയി' (മാംസമായി) എന്ന വർത്തമാനകാലക്രിയയുമാണു കാണുന്നത്. ദൈവത്തോടുകൂടിയായരുന്ന വചനം (1.1 = മഹത്വസ്ഥിതി) മനുഷ്യരോടുകൂടെയായി (1.14 = താഴ്മസ്ഥിതി). പിതാവിന്റെ പക്കലേക്കു മടങ്ങുമ്പോൾ, അവിടുന്ന് പൂർവ്വമഹത്വത്തിൽ പ്രവേശിക്കും (17.5). ഇവിടെ ഈശോയുടെ ദൈവീക-മാനുഷീകസ്വഭാവങ്ങളെ കുറിച്ചല്ല, രണ്ടു രക്ഷാകരസംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചാണു പ്രതിപാദിക്കുന്നത് (ഫിലി 2.6-11). 'വചനം മനുഷ്യനായി' എന്നു പറയാതെ, 'മാംസമായി' എന്നു പറയാൻ കാരണം, വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രഭാഷണത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ, അവിടുന്ന് മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടി നൽകുന്നത് മാംസമാണ് (6.55). അക്കാലം അവിടുത്തെ രക്തരൂക്ഷിതമരണത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

'നാം അവന്റെ മഹത്വം കണ്ടു' ഈശോയുടെ ഭൗമീകപ്രവർത്തനങ്ങളും അൽഭുതങ്ങളും ദർശിച്ചവരുടെ സാക്ഷ്യമാണത്. ദൈവമഹത്വം പ്രകടമാക്കുന്ന സ്ഥലമാണു ദേവാലയം (1രാജ 8.11; പ്രഭാ 24.9). ദൈവസാന്നിദ്ധ്യമുള്ള പുതിയ ദേവാലയമാണ് ഈശോ (2.21). ഈശോയിലുള്ള ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തെ വിശ്വാസികൾമാത്രമേ മനസ്സിലാക്കുന്നുള്ളൂ. ഈശോയെ 'പിതാവിന്റെ ഏകജാതൻ' എന്നു യോഹന്നാൻ മാത്രമാണു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് (1.18; 3.16; 1യോഹ 4.9). പുത്രനു ദൈവീകജീവനിലും ദൈവീകമഹത്വത്തിലും പങ്കാളിത്തമുണ്ട്.

15 യോഹന്നാൻ അവനു സാക്ഷ്യം നൽകിക്കൊണ്ടു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: ഇവനെപ്പറ്റിയാണു ഞാൻ പറഞ്ഞത്, എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ എന്നെക്കാൾ വലിയവനാണ്; കാരണം, എനിക്കുമുമ്പുതന്നെ അവനുണ്ടായിരുന്നു.

ഈ വാക്യം 6-8 വരെ വാക്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. മനുഷ്യനായിത്തീർന്നവൻ തന്നെക്കാൾ മുമ്പുനാണെന്നു യോഹന്നാൻ പറയാൻ കാരണം, അവിടുത്തെ മൂന്നാസ്തിത്വമാണ്. യോഹന്നാൻ ആദ്യം രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതിനാൽ, തങ്ങളുടെ ഗുരു ഈശോയെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനാണെന്നു യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യർ വിചാരിച്ചിരിക്കാം (മത്താ 11.9). യോഹന്നാനു മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നവൻ എന്ന നിലയിൽ, ഈശോ യോഹന്നാനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനാണെന്നു ഗ്രന്ഥകാരൻ സമർത്ഥിക്കുന്നു.

16 അവന്റെ പൂർണതയിൽനിന്നു നാമെല്ലാം കൃപയ്ക്കുമേൽ കൃപ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ വാക്യം 14-ാം വാക്യത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണ്, യോഹന്നാന്റെ പ്രഭാഷണത്തിന്റെ തുടർച്ചയല്ല. വിശ്വാസികൾ ഈശോയിലൂടെ സ്വീകരിക്കുന്ന വലിയ കൃപാദാനത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. 'കൃപയ്ക്കുമേൽ കൃപ' അർത്ഥമാക്കുന്നത് തുടർച്ചയായി ലഭിക്കുന്ന കൃപയുമാവാം.

17 എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിയമം മോശവഴി നൽകപ്പെട്ടു; കൃപയും സത്യവുമാകട്ടെ, യേശുക്രിസ്തുവഴി ഉണ്ടായി.

പഴയതും പുതിയതുമായ രക്ഷാസംവിധാനങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വാക്യം പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. പൗലോസും പുതിയ സംവിധാനത്തിന്റെ മേന്മയെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. മോശ നിയമം നൽകിയെങ്കിൽ, മനുഷ്യരെ പാപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കാൻ നിയമം അർത്ഥ

ദൈവനിയമം / ദൈവനിയമം / യോഹ 1:1-18

“യോഹന്നാന്റെ ജീവിത നിയോഗം വെളിച്ചത്തിനു സാക്ഷ്യം നൽകുക എന്നതു മാത്രമായിരുന്നു. കാരോ (ക്രിസ്തുശിഷ്യരുടെയും ജീവിതനിയോഗം ഇത് തന്നെയാണ്)

മാക്കുന്നതു തിരുലിഖിതമാണ് (1.45; 8.17). ഈശോയ്ക്കു സാക്ഷ്യം നൽകിയ മോശ (5.45) ഈശോയുടെ മുൻപുമാണ് (3.14; 6.31). ജനങ്ങൾക്കു നിയമം നൽകിയ മോശയും കൃപ നൽകിയ ഈശോയും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമില്ല. എന്നാൽ, യഹൂദാരാധനരീതികളും (4.21 – 24) ശുദ്ധീകരണനിയമങ്ങളും (2.6; 3.2) തിരുനാളുകളും (2.13...) ഇനിമുതൽ പ്രസക്തങ്ങളല്ലെന്നുമാത്രം. ചുരുക്കത്തിൽ, നിയമസംവിധാനം കൃപാസംവിധാനത്തിനു വഴി മാറിക്കൊടുത്തു.

18 ദൈവത്തെ ആരും ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. പിതാവുമായി ഗാഢബന്ധം പുലർത്തുന്ന ദൈവത്തെത്തന്നെയായ ഏകജാതനാണ് അവിടുത്തെ വെളിച്ചപ്പെടുത്തിയത്. യേശുക്രിസ്തുവഴി ഉണ്ടായി.

പുതിയനിയമവെളിപാടിന്റെ സവിശേഷത, അത് ദൈവത്തെ അറിയുന്ന ഏകജാതന്റെ വെളിപാടാണെന്നതാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങിയവനെ സ്വർഗ്ഗീയകാര്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്താനാണ് (3.31...). വചനഗീതമനുസരിച്ച്, വചനം ദൈവമാകയാൽ, ദൈവവും ദൈവം തന്നെയായ ഏകജാതനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ല. പിതാവും പിതാവിന്റെ വക്ഷസ്സിലിരിക്കുന്ന ഏകജാതനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ല. ഈശോയെ പ്പിതാക്കൾക്കു 'ദൈവംതന്നെയായ ഏകജാതൻ' എന്നും, ഗ്രീക്കു ബൈബിൾ 'ഏകജാതൻ' എന്നുമാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. വചനഗീതത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, 'ദൈവം തന്നെയായ ഏകജാതൻ' എന്ന വിശേഷണം തികച്ചും അർത്ഥവത്താണ്. സുവിശേഷകൻ ഈശോയുടെ ദൈവീകതയെ ത്യജിക്കുന്നില്ലെന്നും അവിടുത്തെ വെളിപാടു പ്രഭാഷണങ്ങൾക്കു കളമൊരുക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്.

കടപ്പാട്: റവ.ഡോ.തോമസ് കയ്യാലപറമ്പിൽ “സുവിശേഷ വ്യഖാനം: യോഹന്നാൻ”

ദനപാകാലം / ദൈവം തൊഴുത് / യോഹ 1:1-18